

РЕШЕНИЕ

№ 359

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 10 април 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на втори април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д.№189** по описа на съда за **2014 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Регионална Дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) - Перник против решение №67 от 28.01.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1574 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №34-0000342 от 27.08.2013 г. издадено от Главен инспектор към РД „АА“ срещу В.Г.К. ЕГН ***** ***, с което за нарушение по чл. 89, т. 7 от Наредба № 33 от 3.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България (Наредба № 33 от 3.11.1999 г.) във вр. с чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв., както и за нарушение по чл. 89. т. 8 от Наредба № 33 от 3.11.1999 г. и във вр. с чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвТП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и противоречащо на материалния закон. Жалбоподателят възражава срещу изводите на районния съд относно недоказаност на процесните нарушения като заявява, че правилно и законосъобразно водачът е привлечен към административнонаказателна отговорност. Възражава срещу приетото от районния съдия относно приложимост в производството по налагане на административно наказание на санкционна разпоредба, различна от послужилата като основание за налагане на административно наказание. От касационния съд се иска да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество като потвърди процесното наказателно постановление изцяло.

Ответникът по жалбата – В.Г.К. в писмен отговор и посредством процесуален представител, възражава срещу касационната жалба, излага доводи относно липса на доказателства за наличие на активна процесуална легитимация у обжалващия, както и по същество пледира за правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция. Претендира присъждане на разноски в производството, сторени в двете съдебни инстанции. Пред съда ответникът се представлява от адв. Караджинова-Кьосева. Моли съда да остави в сила обжалваното решение.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че решението на Районен съд – Перник е незаконосъобразно, като постановено при неизяснена фактическа обстановка

и липса на мотиви. Предлага обжалваният акт да бъде отменен, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива отменено.

Проверяваният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът се е произнесъл по отношение на обжалваното НП, след като е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 18.07.2013 г. около 17:30 h в гр. Перник, по АМ „Люлин“ при извършена проверка от инспектори на ОО „КД-ДАИ“ – Перник (*Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", ред. бр. 22 от 16.03.2012 г., изм. и доп., бр. 6 от 22.01.2013 г., отм., бр. 105 от 6.12.2013 г.*) на товарен автомобил, извършващ обществен превоз на товари установили, че водача, при поискване, не може да представи на контролните органи товарителница и попълнен пътен лист по образец. За така установеното на същата дата – 18.07.2013 г., със съставяне на акт за две нарушения, срещу водача на товарния автомобил В.К. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд, при извършваната проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, е приел от правна страна, че производството страда от съществени процесуален и материалноправен порок, състоящи се в липса на представени от административнонаказващия орган безсъмнени доказателства относно процесните две нарушения, предвид наличие по делото единствено на съставения акт и издаденото въз основа на него НП, както и липса на доказателства за характера на осъществявания превоз, предпоставка за относимост на случая към изискванията на Наредба № 33 от 03.11.1999 г. и съответна връзка със ЗАвтП в санкционната част на НП относно това какви точно документи са изисквани и непредставени при проверката. На посочените основания първоинстанционният съд е отменил процесното наказателно постановление.

Административен съд – Перник споделя решението за необходимост от отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказателното производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление, е образувано и водено при съществена неяснота у контролните и наказващия орган относно характера на процесните две нарушения, с което както самото производство е съществено опорочено, така и правото на защита на соченото за нарушител лице е сведено до минимум.

На първо място, предвид обстоятелствените части на акта и НП и заключенията на наказващия орган, В.К. е привлечен към административнонаказателна отговорност като водач на превозно средство за това, че осъществява обществен превоз на товари „без редовно издадени пътен лист и товарителница“. Същевременно като нарушени законови норми, част от нарушените законови разпоредби, са посочени съответно чл. 89, т. 7 и чл. 89, т. 8 от Наредба № 33 от 03.11.1999 г., които задължават водачите при извършване на обществен превоз на товари да представят при поискване от контролните органи изчерпателно изброени документи, измежду които и пътен лист и товарителница. Налице е съществено разминаване между словесното описание на нарушението и посочената за нарушена законова разпоредба, в частта ѝ относно неизпълненото предписание на закона. Посоченото цифрово е неизпълнение на задължението за представяне при поискване от контролните органи на посочени документи, което на свой ред е наказуемо по реда на чл. 93, ал. 2 на ЗАвтП. Нормата на чл. 93, ал. 1 на ЗАвтП не може да е част от нарушените законови разпоредби при вменено неизпълнение на задължение за представяне при поискване на определени документи. Административнонаказващият орган не е издирил нормата на закона сочеща какви са документите, основание за законосъобразно осъществяване на обществен превоз на товари. Така установеното противоречие между установеното по фактите и обстоятелствата касателно процесното нарушение и неговата правна квалификация е съществен процесуален порок от категорията на абсолютните, ограничил правото на защита на посоченото за нарушител лице и е самостоятелно основание за отмяна на процесното наказателно постановление.

Отделно от горното и за пълнота на решението, в подкрепа на част от изводите на първата съдебна инстанция в тази им част касационният съд ще отбележи следното:

В производството по налагане на административно наказание не са събрани достатъчно данни осъществяваният превоз на товари да е бил обществен такъв. Обществен превоз, съгласно §1, т. 1 от ДР на ЗАвтП е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане. Превоз на товари съгласно т. 2 на §1 от ДР на ЗАвтП е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, извършващо превоз на стоки срещу заплащане със собствени или собствени и наети превозни средства, включително и на лизинг, независимо дали са натоварени или не. Представената във време на проверката фактура, единствено доказателство по преписката, не е достатъчна да обоснове административнонаказателна отговорност. Същата не съдържа данни за плащане на извършвания превоз в полза на дружество ВЕГА 5 ЕООД, собственик на товарния автомобил, чийто водач е наказан. Други данни за възмездност на извършвания превоз, по преписката и делото не са налице. Само на основание тази фактура не може да бъде реализирана административнонаказателна отговорност за осъществяване на обществен превоз на товари съответно без необходимите за извършване на обществен превоз на товари документи или поради непредставяне при поискване на такива налични документи. Пред районния съд административнонаказващият орган, предвид тежестта на доказване, лежаща у него, не е представил допълнителни и безспорно нужни доказателства обосноваващи осъществяването процесното нарушение. С други думи в производството по налагане на административно наказание не са събрани никакви доказателства относно характера на осъществявания превоз, така че да може да бъде реализирана административнонаказателна отговорност за непритежаване или непредставяне на документи, необходими за извършването му. С това си поведение актосъставителят и административнонаказващият орган са нарушили основно право на посоченото за нарушител лице да разбере какво нарушение му се вменява за извършено, за което ще бъде административно наказан, за да може адекватно да се защити.

Отделно от горното за коректност на настоящите мотиви ще се отбележи, че наказаното лице твърди, че на посочената дата е извършвало превоз за собствена

сметка. Представя обаче доказателства, неотнормими към процесното нарушение. Товарителницата (приложение №15 от Наредба № 33 от 3.11.1999 г.) и попълнен пътен лист по образец (приложение № 11) са документи, необходими за осъществяване на обществен превоз. Документите, необходими за осъществяване на превоз за собствена сметка са изброени в на Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка и измежду тях не са посочените товарителница и пътен лист. Това на свой ред противоречи на твърденията на наказаното лице, че осъществявания превоз е бил такъв – за собствена сметка. Следователно съдържащите се по делото товарителница и пътен лист във всички случаи не следва да бъдат кредитирани като доказателства относно процесното нарушение. Предвид съществено ограниченото право на защита на посоченото за нарушител лице, същите или са съставени и представени само с оглед заключенията на актосъставителя и наказващия орган за необходимост от притежаването и съответно представянето им при поискване или са относими към осъществяването на превоз по скоро с характер на такъв за собствена сметка, на същата дата, но на друга стока, различна от установеното във време на процесната проверка, относно какъвто превоз, неговия характер и законосъобразност, административнонаказателна отговорност не е реализирана.

Нарушаването на установения ред на държавно управление има за последица реализирането на административнонаказателна отговорност за субектите на съответните нормативни актове. Но нарушаването на процесуалните правила и неправилното приложение на материалния закон от страна на компетентните органи при водене на производство за налагане на административно наказание има за последица отмяна на актовете, обективиращи заключенията и волята им, каквото правилно е сторил районния съд.

Предвид горните изводи касационният съд намира, че Районен съд – Перник, като отменил процесното НП е постановил правилен и законосъобразен, а освен това валиден и допустим съдебен акт и ще бъде оставен в сила, като касационната жалба ще бъде отхвърлена поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК **Административен съд – Перник**, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №67 от 28.01.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№1574 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено наказателно постановление №34-0000342 от 27.08.2013 г., издадено от Главен инспектор към Регионална Дирекция „Автомобилна администрация“ - Перник срещу В.Г.К. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/